

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Rab Mária ügyvéd által képviselt felperesnek I.r. és a dr.Pintér Gyula ügyvéd által képviselt II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Fonyódi Városi Bíróságnál 10.P.20.010/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Somogy Megyei Bíróság 2.Pf.20.786/2010/2. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe a II.r. alperes pernyertessége érdekében a jogtanácsos által képviselt Biztosító beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 34. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II.r. alperesnek 15 nap alatt 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 95.400 (Kilencvenötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes 2008. augusztus 4-én az I.r. alperes tulajdonában álló, de a II.r. alperes által üzemeltetett b-i „szabad” strand területén egy korábban kivágott fűzfa földben maradt tuskójának gyökérzetében megbotlott és sorozat-bordatörést, valamint zúzódásos sérüléseket szenvedett. A keresetében 1.590.000 forint kártérítés megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését. Arra hivatkozott, hogy a strand területén levő járdáról le kellett térni az egyenetlen, balesetveszélyes területre, mert a büfésor előtti járdaszakaszon egy vaskeretes reklámtáblát helyeztek ki, amit kerülni kellett.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I.r. alperes azzal védekezett, hogy a strand üzemeltetésének jogát a II.r. alperesnek átadta és kikötötte a szerződésben, hogy az üzemeltetéssel kapcsolatban bekövetkezett károkért a II.r. alperesnek kell helytállnia. A II.r. alperes pedig arra hivatkozott, hogy a felperes az általa évek óta használt strand területét jól ismerte, és a figyelmetlensége vezetett a véletlen balesethez. A kártérítési felelőssége vétkesség hiányában nem áll fenn.

A beavatkozó ugyancsak a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet. Indokolásának lényege szerint a felperes nem tudta bizonyítani,

hogy az alperesek tevőleges magatartásukkal, vagy mulasztásukkal okozták a felperes testi sérülése miatt keletkezett vagyoni, illetőleg nem vagyoni kárát. A járdára kihelyezett reklámtáblának jelentőséget nem tulajdonított, mert a felperes nem ebben botlott meg, a kivágott fa gyökérzetének teljes körű eltávolítására pedig a strandok üzemeltetésére vonatkozó szabályok előírást nem tartalmaznak. Az alperesek közötti szerződésben az üzemeltetéssel összefüggő mulasztás a II.r. alperes terhére esik, az a tény pedig, hogy a strand tulajdonosa az I.r. alperes, a kártérítési felelősségét nem alapozza meg. A strandra látogatók - így a felperes - előtt ismert tény, hogy a bejárattal szemben levő területre telepített fű a gyalogos közlekedés és a gépkocsival való ráhajtas miatt is egyenetlen, részben földdel borított, és ismert volt az azon a területen levő fatuskó, és gyökérzetének ténye is. A felperesnek a gyökérzetben való megbotlása, majd az egyensúlyának elvesztése miatt bekövetkezett elesése nem az alperesek jogellenes magatartásának, hanem egy hirtelen fellépő, elháríthatatlan oknak a következménye, amelyért az alpereseket kártérítési felelősség nem terheli. A II.r. alperestől a strand ún. szabad strand jellegére is tekintettel nem volt elvárható, hogy a területet minden domborulattól mentesítse.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Rámutatott arra, hogy a szabad strandok a természet részei, az üzletsorok előtt húzódó járdaszakasz nem azt jelenti, hogy a strandon csak ott lehet közlekedni. A napozás, sportolás, fürdőzés lehetősége csakis az egyenetlen, füves, földes területen keresztül közelíthető meg, ami a felperes előtt ismert volt. Ez a strandon mezítláb vagy strandpapucsban közlekedőktől fokozottabb figyelmet követel meg, mintha zárt cipőben közlekednének. A felperes balesetének oka a figyelmetlensége volt, ezért az alperesek kártérítési felelőssége jogellenesség hiányában nem áll fenn.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az alperesek egyetemleges kártérítési felelősségének közbenső ítélettel való megállapítása iránt a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Arra hivatkozott, hogy a bíróságok tévesen minősítették a balesetét hirtelen fellépő, váratlan eseménynek. A balesetét okozó gyökérzet a strandok területén ismert probléma, amelyet az üzemeltetőnek meg kell oldania. A bíróságok egyoldalúan, az ő hátrányára értékelték a bizonyítékokat, holott az I.r. alperes kártérítési felelősségét az ellenőrzési kötelezettség elmulasztása, míg a II.r. alperesét az üzemeltetéssel kapcsolatos mulasztás miatt meg kellett volna állapítaniuk. Rámutatott arra, hogy az alperesek közötti üzemeltetési szerződésben a felek kikötötték, hogy a kivágott fák tuskóit az üzemeltetőnek ki kell emelnie és a szezon előtt a botlásveszélyt el kell hárítania. A balesetveszély megszüntetésére vonatkozó haladéktalan intézkedéseket pedig egy

órán belül meg kell tenni. Ennek a II.r. alperes nem tett eleget, és a balesetet okozó tuskót is csak a következő üzemeltető, 2010 szeptemberében szedte ki.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a lényegi kérdések értékelésével adós maradt, és arra a hibás koncepcióra alapította az ítéletét, hogy „a szabad strandtól senki ne várja el, hogy táncparkett legyen”. A felperes a perbeli strandra járt ugyan, de az nem volt tőle elvárható, hogy a felszín domborzati viszonyaival tisztában legyen.

A II.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének ezért a Pp. 272. §-ának (2) bekezdéséből következően meg kell jelölnie azt a jogszabályt, és ezen belül azt a rendelkezést, amelyet álláspontja szerint a jogerős ítélet sért. A felperes e kötelezettségének nem tett eleget, csupán a közös károkozók egyetemleges felelősségéről szóló jogszabályra [Ptk. 344. § (1) bekezdés] hivatkozott. A felülvizsgálati kérelem tartalmából azonban az következtethető, hogy a felperes a bíróságok által megállapított tényállást hiányosnak, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését pedig tévesnek, és emiatt a jogerős ítéletet megalapozatlannak tartja.

A megalapozatlan ítélet jogszabálysértő, és alapja lehet a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének, megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bizonyítékok jogszabálysértő értékelésén alapul. Az adott esetben erről nem lehet szó.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes 2008. augusztus 4-én a b-i szabad strand területén szenvedett balesetet, a bekövetkezésének körülményeire pedig a felperes tényelőadása volt a döntő. Ennek alapján helyesen vizsgálták a bíróságok, hogy a baleset felperes elmondásának megfelelő bekövetkezéséért az alperesek valamelyikének, vagy mindkettőjüknek a kártérítési felelőssége megállapítható-e. Miután a szabad strandok kialakítására, a területükön kivágott fák gyökérzetének és az ott levő fűcsomóknak a maradéktalan eltávolítására jogszabályi előírás nincs, ezért az adott esetben csak azt lehetett vizsgálni, hogy a felperes által megjelölt helyen, a kivágott fa földben maradt gyökérzete a szabad strandot igénybevevőktől elvárható körütekintés esetén balesetveszélyt rejt-e magában. Az egyértelműen megállapítható, hogy a balesetet okozó gyökérzet figyelemfelhívó jelzés nélkül is észlelhető volt, és azt a felperes maga is észlelte. A perben tett személyes meghallgatása során (3. sorszámú jegyzőkönyv) maga adta elő, hogy „a baleset időpontjában látni lehetett az akadályt, amit a kivágott fa gyökerei képeztek, és amiben én elestem”. Előadta,

hogy ez az akadály 10 éve ott van, minden nyáron odajár, és „tudom, hogy ott van, de valami szerencsétlen baleset miatt mégis megbotlottam ezen a területen, mert ott nem csak a kivágott fa gyökerei vannak kint, hanem fűcsomók is vannak”. A baleset bekövetkezésének körülményeit tehát a felperes egyértelműen előadta. Ha pedig úgy ítélte meg, hogy a betonjárdán levő akadály miatt arról le kell tértnie, és az egyenetlen, füves területen kell tovább haladnia az ott levő, és a balesetet okozó gyökérzetet, fűcsomókat pedig látta, akkor az átlagos és elvárható figyelem tanúsítása mellett a balesetet elkerülhette volna. Az alperesek terhére kártérítési felelősséget megalapozó jogellenes magatartás nem állapítható meg. Az általános életkockázatok körébe tartozó balesetből eredő kárát a felperes nem háríthatja át az alperesekre. Az alperesek kártérítési felelősségének elbírálásához szükséges bizonyítást a bíróságok lefolytatták, és a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján, iratellenesség nélkül, a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján helyesen állapították meg. A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint - tárgyaláson kívül hozott határozatával - a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a II.r. alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, és a felülvizsgálati illetéknek a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján az állam részére való megtérítésére.

Az I.r. alperesnek és a beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban megítélhető költsége nem volt.

Budapest, 2011. április 21.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő

HM